

σκύλα

σκύλα, η, ουσ. [θηλ. του σκύλος], η σκύλα. **1.** (υβριστικά) γυναίκα που κάνει έρωτα οπουδήποτε και με οποιονδήποτε και, κατ' επέκταση, η αισχρή πόρνη: «απ' τη μέρα που πέθανε ο άντρας της, πηδιέται σαν τη σκύλα || θα πρέπει να είναι κανείς πολύ πεινασμένος σεξουαλικά, για να πάει μ' αυτή τη σκύλα». Από την εικόνα των σκυλιών που καβαλιούνται μέσα στο δρόμο. **2.** (υβριστικά) γυναίκα κακιά, σκληρή, άσπλαχνη: «είναι τόσο σκύλα η γυναίκα του, που του 'χει κάνει το βίο αβίωτο». (Λαϊκό τραγούδι: **σκύλα, μ' έκανες και λιώνω μες στης Κοκκινιάς το δρόμο, σκύλα, μ' έκανες κομμάτια με τα δυο σου μαύρα μάτια**). **3.** γυναίκα πολύ άσχημη: «συνόδευε μια σκύλα, που ήταν για να φτύνεις κουκούτσια». Από την εικόνα του κοπρόσκυλου που, καθώς τριγυρίζει απεριποίητο και αφρόντιστο στο δρόμο, δείχνει πολύ άσχημο. **4.** (στη γλώσσα της αργκό) ειδική τανάλια με την οποία οι διαρρήκτες παραβιάζουν την κλειδαριά της πόρτας: «όταν έχει τη σκύλα στα χέρια του, δεν υπάρχει κλειδαριά που να μην μπορεί να την παραβιάσει». **5.** (στη γλώσσα της φυλακής) η διευθύντρια των γυναικείων φυλακών: «ειδοποίησε την τάδε πως τη θέλει η σκύλα στο γραφείο της». **6.** (στη ναυτική γλώσσα) η σφυρίχτρα του πλοίου: «απ' τη μεριά της ομίχλης ακούστηκε η σκύλα ενός πλοίου»· βλ. και λ. σκύλος·

- αν δεν κουνήσει η σκύλα την ουρά της, δεν πάνε τα σκυλιά κοντά της, η γυναίκα που δίνει αφορμή ή που προκαλεί τους άντρες, έχει αποκλειστικά την ευθύνη της ατίμωσής της: «καλά να πάθει κι έφαγε το κεφάλι της, γιατί, αν δεν κουνήσει η σκύλα την ουρά της, δεν πάνε τα σκυλιά κοντά της»·

- γαμιέται σαν σκύλα ή γαμιέται σαν τη σκύλα, η γυναίκα για την οποία γίνεται λόγος επιδίδεται μετά μανίας στον έρωτα και με διάφορους άντρες, χωρίς να έχει τις περισσότερες φορές συναίσθηση της πράξης της: «αν κυκλοφορήσεις στην πιάτσα μ' αυτή τη γυναίκα, θα γίνεις ρεζίλι, γιατί γαμιέται σαν σκύλα»·

- είναι σαν σκύλα, η γυναίκα για την οποία γίνεται λόγος, είναι πολύ άσχημη: «πώς να πάω μαζί της, δεν τη βλέπεις που είναι σαν σκύλα;»·

- η σκύλα από τη βιάση της στραβά κουτάβια κάνει, οτιδήποτε γίνεται βιαστικά, βγαίνει, γίνεται ελαττωματικό: «δε θέλω να βιαστείς να μου τελειώσεις τη δουλειά, γιατί είναι γνωστό πως η σκύλα από τη βιάση της στραβά κουτάβια κάνει». Συνών. βιαστικό ζευγάριωμα τρελό παιδί θα βγάλει / όποιος βιάζεται, σκοντάφτει / όσο βιάζεται η γριά, τόσο κόβεται η κλωστή·

- πηδιέται σαν σκύλα ή πηδιέται σαν τη σκύλα, βλ. φρ. γαμιέται σαν σκύλα.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας